300 78

DE VARIIS PATELLÆ LUXATIONIBUS.

THESES ANATOMICO-CHIRURGICÆ

Quas DEO JUVANTE, & Præside M. FRANCISCO-GUILLELMO LE VACHER, Artium & Chirurgiæ Magistro; nec non Nosocomiorum exercitûs Regis in Germaniâ olim Chirurgo Primario; *tueri conabitur* JOANNES PICQUET, *Audomaropolitanus*, *Artium Magister, nec non Serenissimi Principis Ducis Aureliæ Chirurgus.* de St. Omer

PARISIIS.

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS;

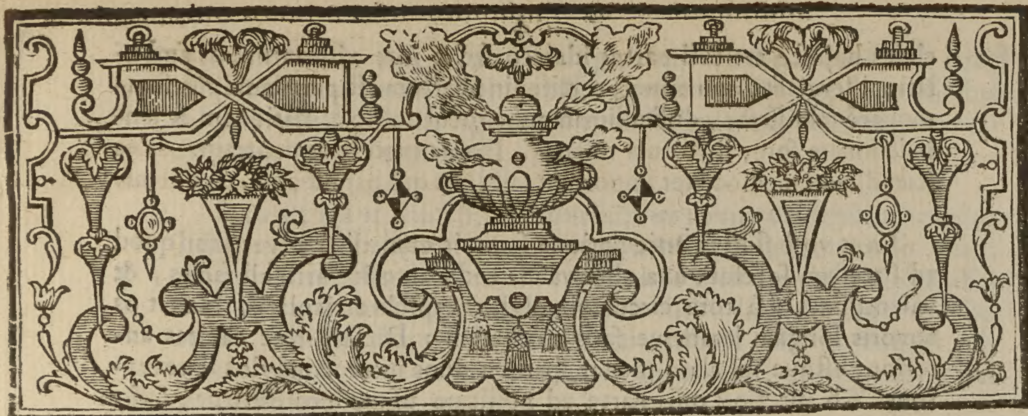
Die Veneris 24ª. *Julii, à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam; anno R. S. H.* 1761.

PRO ACTU PUBLICO ET SOLEMNI COOPTATIONE.

Typis P. AL. LE PRIEUR, Regii Chirurg. Collegii Typographi.

M. D. CC. LXI.

D. O. M.

THESES
ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

Nter dulcissimâ vitæ humanæ bona ab optimâ partium conditione oriunda, à nullo fortasse alio homines ambulatione suaviùs alliciuntur. Hâc etenim qui privantur, ii cum ferè nullâ arte possint infractum studio & laboribus animum recreare, aut urgentibus vacare negotiis, sanitatique consulere, sese habent inter viventes veluti mortuos, & in eam incidunt melancholiam quâ, dum summum sibi ipsis tædium creant, gravissimos aliis mœrores incutiunt & molestias intolerabiles. Maximâ igitur cautione & animi attentione sedulâ providendum est, ut quibus lædi ambulatio queat incommodis, ea arceantur, vel si jam adsint, profligentur. Porrò si consideremus quibus comparaverit natura mediis ut valeat corpus è loco in locum transferri, truncum reperiemus firmissimis ità fundatum esse basibus, ut possint illæ, si sit opus, mirâ facilitate flecti, & quando requiritur, stabiles & rigidæ permanere. Diversa illa & admodùm necessaria artuum inferiorum virtus, præprimis debetur articulo femoris cum tibiâ. Verùm si spe-

ciales hujuſce articuli partes idcircò factæ jure videantur, ut ambulationi ſerviant, non minori certitudine certum eſt patellam ipſis ſummoperè miniſtrare, difficillimamque procul dubio & ſtationem & ambulationem fore, ſi Rotula tollatur. Hujus ergo ſitus contranaturales ſciendi non mediocriter important, ut ipſis quâ par eſt arte, medeatur.

JAM verò ſi id in articulatione femoris cum tibiâ advertatur quod ad Patellam ſpectat, una obſervanda cedit anterior articuli facies, & valentiſſima quâ tota circumobvolvitur capſula articularis. Habet os femoris longam latamque ſatis cavitatem : Dicitur hæc cavitas anterior, eſtque nil aliud præter ſpatium duos inter condylos excavatum. Ab anteriori oſſis parte ad poſticam uſque protenditur, ſolâque parte anteriori & ſuperiori quæ creberrimis Patellæ motibus accommodatur, læviſſima obducitur cartilagine. De Condylis illud eſt annotatione dignum quod externus interno plùs promineat & ſuperiùs aſcendat. Craſſum profert tibia tuberculum (criſtæ tibialis principium) quod inferioris Patellæ ligamenti radices excipit. Hoc ſuprà expanſa ſuperficies utcumquè plana eſt & aſpera, neque cartilagine veſtitur ullâ.

QUOD anteriorem hujus articuli faciem os obtegit mobilemque eminentiam in genu facilè conſpicuam efformat, illud à calculorum figurâ quibus in proferendis ſuffragiis utebantur veteres, Rotulæ nomen habet. Merum os ſeſamoïdeum eſt diverſo volumine, pro diverſâ ſubjecti ætate atque magnitudine. Externa illius facies quæ anteriora reſpicit, æqualis eſt & leniter convexa ; qualemcumque cordis ſeu coni ſpeciem exhibet. Interna quæ & poſterior inæqualis eſt, eminentiâ verticali deſcriptæ femoris cavitati reſpondente, & duabus foveis duplici condylo recipiendo idoneis donatur. His cartilagineum eſt ſuperſtratum additum, quo faciliùs in os femoris gliſcat & moveatur.

FACIES illa tranſversè elongatur, hujuſque cavitas externa latior eſt internâ atque profundior. Neque eamdem expectes in omni parte craſſitiem. Spiſſior pars ſuperna, inferna tenuior. Partem ſuperiorem fingit coni baſis, apex inferiorem. Connectitur per tendines & ligamenta femori, tibiæ & articulari capſulæ, ità ut motus ipſi non obſcurus permittatur, atque dum inflectitur tibia, deſcendat ; aſcendat cùm extenditur. Scilicet muſculi femoris vaſtus internus & externus, rectus & anterior, omnes cruris extenſores dicti, in unum faſciculum coeunt qui primùm Patellæ baſi inſeritur, deindè diviſis, ut ità loquar, membranis aponevroticis, Patellam totam amplectitur, ipſique vaginam quaſi quamdam ſubminiſtrat. Denique

pergit iter, & recollectis fibris ligamentum inferius constituit quod tibiæ tuberculo altissimâ impressione adhæret. A vicinis tendinibus orta lateralia Rotulæ ligamenta articularis capsulæ fibris implicantur ipsis que intimè uniuntur.

PATELLAM simul & totum articulum circumvestiens hæc capsula ipsam in situ continet, ità tamen ut motibus assuetis non sit obex. Corroboratur illa fibris musculi fascia-lata dicti aponevroticis quibus totum femur obvolvitur, & cum cruris fasciâ-latâ conjungitur. Cæterùm Patellæ motus synoviali, qui articulo affluit, liquore mirum in modum juvantur partesque ab exitiosis attritûs effectibus potentissimè servantur.

QUAMVIS accuratissimas natura adhibuerit cautelas, ut in eo quem descripsimus statu harmonico, quantùm possint, servarentur partes, & luxationes præcaverentur, miserrimo tamen neque admodùm raro fato accidit ut è cavitate femoris egrediatur Patella; unde motus genu voluntarius impediatur ac prorsùs abolescat. Neque desunt ignari in arte Chirurgicâ viri, qui hancce Rotulæ affectionem eo tractent modo quo genu ipsius Luxatio curari solet & infandos ægrotantibus dolores concitent, dum membra vi magnâ attrahunt partemque demittunt.

SPECIE varia est Rotulæ luxatio; 1°. essentiâ; non secùs enim ac plerique morbi modò simplicem, modò compositam, modò complicatam se præbet. 2°. Pro diverso in quem luxatum os abit loco; reperitur enim superiùs, inferiùs, internè, vel externè. (*a*) 3°. Pro tempore ex quo accidit, quæ consideratio non minoris est utilitatis in prognosi. 4°. *Denique pro accidentibus & causis.*

CONATUS ingentes, nisûs enormes, violentæ musculorum crus extendentium actiones, ictus, casus, &c. Rotulam è cavitate dimovent. Plures insuper adsunt causæ ab intimis corporis penetralibus enascendæ quibus Luxatur Patella. Hunc enim effectum quandoque producunt convulsiones, cui favet ligamentorum debilitata textura à Κακοχυμία, Καχεξία aut alio quolibet generali vel particulari vitio. Lymphæ synovialis in articulo inclusæ nimiâ copiâ se-

(*a*) Animadvertendum est difficillimam esse Patellæ Luxationem in partem femoris externam propter naturalem condyli externi sublimitatem & cavitatis Patellæ huic correspondentis altitudinem. Quià tamen nuperrimè Viro Clarissimo Parisiensis Nosocomii Chirurgo Primario D. MOREAU, licet se id unâ vice tantùm expertum esse fassus sit, ejusmodi luxationem videre contigit & tractare; concludere absurdum esset eam esse à causis etiam externis impossibilem. Homo enim cui id infortunii acciderat falsus in vestigiô, in internam genu faciem, ut ipse narravit, procubuerat.

cretæ & in gypſeam materiem mutatæ congeſtio, Patellæ Luxationi ſæpè etiam præbet anſam. Idem denique efficit ipſa oſſium articulatorum exoſtoſis ut in rachitide, ſcorbuto, ſtrumis, lue venereâ, &c.

Ejusmodi eſt Patellæ Luxatio, ut nullam in diagnoſi difficultatem offerat. Omnium etenim oculis ſolâ partis affectæ cum parte ſanâ comparatione patebit an ſit luxata Rotula & quam in partem abiverit. Præſens in eâ parte ubi eminentiam Rotula faciebat cavitas, & ubi aderant cavitates eminentiæ, rem ſatis evidenter declarabunt. Non difficilior erit ligamentorum rupturæ diagnoſis, atque majori aut minori tumoris volumine aut aliis comitantibus ſymptomatis ratiocinium adjuvabitur.

Hic quidem morbus pro variâ Luxationis ſpecie, tempore vario, variiſque cauſis plùs minùſve periculi importat. Vetus Luxatio difficiliorem promittit curationem. Simplex compoſitâ longè benignior eſt, complicata deterior. Ubi namque ligamenta tendineſve diſrumpuntur, aut graviora comitantur ſuperveniuntve ſymptomata, ſicuti genu totius Luxatio, convulſiones, fiſſuræ oſſium aut fracturæ, contuſiones, vulnera, partium inflammatio, dolores, abceſſus, gangrenæ, febris, deliria, &c. Longè alia ſolet oriri rerum ſeries, agiturque tragædia longè trucior atque funeſtior. Neque tamen ulla curatu difficilior accidit, quam quæ à cauſis internis.

Communis unicuique Luxationi generalis indicatio Patellæ Luxationi convenit. Reponendum eſt in ſuâ cavitate deturbatum os, ibique continendum; deinde, accidentia prævidenda aut mitiganda ſi adſint. Ut autem celebretur operatio, ea ſedulò ante paranda ſunt quæ ſunt operationi neceſſaria, aut ſtatim peractâ operatione partibus applicanda. Tum lectulo cubet reſupinus æger, aut ſi minus adſit periculum, ipſe ſtans à juvantibus ſuſtentetur; deinde crure conſtanter extenſo, Patellam prehendit manu Chirurgus, conaturque variis & idoneis impulſibus eam in propriam cavitatem reducere. Ubi parvæ ſunt & amotio & tenſio, omnia hâc operatione facilè terminantur. In deligatione ſufficiunt ſplenia liquore quolibet ſpirituoſo, ut aquâ vitæ camphoratâ, imbuta, faſciis ut par eſt retenta. Ubi major adfuit partium diſtractio multùmque tumet genu, emollientibus utendum eſt & cùm tunc metuitur inflammatio, venæ ſectiones potuſque diluens & antiphlogiſticus adhibentur. (*b*) Illudque

(*b*) Sunt quandoque Patellæ Luxationes adeò gravibus ſtipatæ accidentibus ut nulli medio aſſueto cedant. Hoc in caſu abſcinditur cutis & machinis perficitur operatio. Etiam ſi enim objici poſſit hanc methodum jam abſque ſuc-

ftatim atque cedunt accidentia imperandum eſt ſedulò, ut moveatur identidem genu uſquedum priſtinum vigorem articulus recuperaverit. Quod ſi cum aliis affectibus complicetur Luxatio Patellæ, curatio evadit intricacior & ardua magis; hoc enim in caſu curandum eſt ut infauſtioribus & inſtantioribus accidentibus primùm medeatur. Si Patella ſimul cum totâ articuli diſtorſione Luxetur, ſimul quoque & eâdem operatione reducitur: verùm tunc valdè metuenda eſt ἀγκύλωσις. Si ligamenta frangantur; membrum in extenſione continuâ ſervandum eſt, ità ut, reductâ Luxatione, ligamentorum extrema, quantùm fieri poteſt, contigua maneant. Quod obtinetur machinis & faſciis. Si in externam femoris partem acciderit Luxatio; propter reductionis non raram difficultatem remittenda eſt operatio; intereà tamen apponendæ ſunt partibus decocta emollientia, laxantia, producendæque ad animi deliquium venæ ſectiones & expectandum ut imminutâ phlogoſi, partes anteà diſtenſæ nunc laxatæ cedere valeant. Quibus peractis, tentatur reductio quæ plerumque proſperè ſuccedit. Cæteri caſus non magnam ut plurimùm difficultatem præbent. Illud ergo ſatis eſt in genere, medio quocumque idoneo & ſimpliciori partem in propriâ ſede reponere, & ſanguinis miſſionibus, medicamentis aquoſis, diluentibus, emollientibus & antiphlogiſticis aut præſentem aut futuram inflammationem debellare aut præcavere.

ceſſu adhibitam fuiſſe, ab ipſâ tamen, ut potè rationi analogiæque conſona recedendum non cenſemus: quinimò ſi pergant accidentia, ampliandæ ſunt & multiplicandæ ſcarificationes ut diſtendantur partes aponevroticæ; denique ſi gangrena ſupervenerit & mortem minatur, amputandum eſt membrum. In extremis enim extrema tentanda ſunt.